

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ KOŁA

z dnia ..... 2023 r.

**w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu**

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572) oraz art. 3 § 3 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) uchwała się, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na Uchwałę Nr 13/742/2023 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 09 maja 2023 r., którą stwierdzono nieważność uchwały Nr LXIII/631/2023 Rady Miejskiej Koła z dnia 6 kwietnia 2023 r. w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie przez Gminę Miejską Koło poręczenia kredytu długoterminowego planowanego do zaciągnięcia przez Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Kole.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Koła.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie do
UCHWAŁY NR .....
RADY MIEJSKIEJ KOŁA

z dnia ..... 2023 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu (dalej również jako: *RIO*) Uchwałą Nr 13/742/2023 z dnia 09 maja 2023 r. stwierdziło nieważność uchwały Nr LXIII/631/2023 Rady Miejskiej Koła z dnia 6 kwietnia 2023 r. w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie przez Gminę Miejską Koło poręczenia kredytu długoterminowego planowanego do zaciągnięcia przez Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Kole z powodu sprzeczności ww. uchwały z przepisami prawa, tj. m.in. art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1634, z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit. i ustawy z dnia 8 marca 1990 (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 i 572). Kolegium wskazało, że Rada Miejska Koła nie ustaliła w uchwale budżetowej na 2023 rok po zmianach maksymalnej wysokości poręczeń udzielanych przez Burmistrza Miasta Koła w roku budżetowym, a ponadto, iż Rada nie ma kompetencji do wskazywania podmiotów, którym Burmistrz Miasta Koła może udzielić poręczenia.

Według Rady powyższe rozstrzygnięcie oparte jest na wadliwej interpretacji przez organ nadzorczy ww. przepisów co ma związek z błędnym ustaleniem przez RIO stanu faktycznego.

Z treści tytułu oraz § 1 ust. 1 przedmiotowej uchwały wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że Rada Miejska Koła wyraża jedynie zgodę na udzielenie poręczenia przez Gminę Miejską Koło, a w § 3 wskazano, iż wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Koła. Tak więc to nie Rada Miejska Koła udzieliła poręczenia ale jej organ wykonawczy.

Jednakże Rada zauważa, że nie tylko rozgraniczenie kompetencji w zakresie udzielania poręczenia danemu podmiotowi pomiędzy organem wykonawczym a uchwałodawczym budzi kontrowersje zarówno doktryny prawa administracyjnego jak i orzecznictwa sądów administracyjnych oraz organów nadzoru, lecz również forma dokonywanych przez ww. czynności w tym zakresie.

Rada mając na względzie m.in. uchwałę RIO w Opolu z dnia 3 lipca 2013 r., Nr 14/40/2013, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z 1 września 2015 r. (znak WN-II.4131.1.30.2015) czy rozstrzygnięcie nadzorcze RIO w Opolu w sprawie NA.III-022-7/2016 z dnia 17 czerwca 2016 r. a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt I SA/Ol 153/18 stoi na stanowisku, że w przypadku poręczeń wykraczających poza rok budżetowy, właściwym organem do podjęcia decyzji jest organ stanowiący, natomiast w przypadku poręczenia krótkoterminowego – organ wykonawczy. Ponadto treść przywołanego art. 18 ust. 1 ustawy należy interpretować jedynie jako zasadę domniemania kompetencji rady gminy w mieszczących się w granicach wyznaczonych zakresem działania gminy. A zatem skoro nie ma wyraźnego przyznania w tym zakresie przedmiotowym kompetencji dla organu wykonawczego, pierwotnie umocowanym organem do podjęcia decyzji o udzieleniu długoterminowego poręczenia spółce komunalnej może być tylko organ stanowiący gminy, czyli rada gminy.

Rada Miejska Koła podejmując uchwałę o poręczeniu oraz co istotne poddaniu Gminy Miejskiej Koło rygorowi egzekucji w myśl art. 777 § 1 ustawy Kodeks postępowania cywilnego miała wiedzę, że dotyczy to zobowiązania długoterminowego, jednakże poręczenie to będzie miało skutek dopiero począwszy od roku 2024 (należy odróżnić czynność zawarcia umowy od chwili zaistnienia skutku zobowiązaniowego). Dlatego też organ stanowiący dokonał zmiany uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej, poprzez ujęcie w niej kwot niezbędnych do ewentualnej spłaty zobowiązania bezpośrednio po podjęciu uchwały

w sprawie poręczenia. Ponadto zgodnie z literalną treścią podjętej uchwały w § 1 ust. 2 wskazano, iż poręczenie do wysokości 13.200.000 zł w poszczególnych latach budżetowych – począwszy od 2024 r. będzie obejmowało zindywidualizowane raty, a § 2 ust. 1 wprost stanowi, że zabezpieczenie spłat wynikających z poręczenia będzie ujmowane w budżecie na lata 2024-2030 w wysokości uchwalanej

każdorazowo w uchwale budżetowej. Takie działania organów jednostek samorządów terytorialnych jest dopuszczalne, na co uwagę zwrócił WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt I SA/Ol 153/18, uznając, iż udzielenie poręczenia nie jest tym samym co spłata wynikających z niego zobowiązań.

Stąd w ocenie Rady Miejskiej Koła uchwala w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie przez Gminę Miejską Koło poręczenia kredytu długoterminowego planowanego do zaciągnięcia przez Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Kole jest prawnie uzasadniona.

W konsekwencji powyższego Rada Miejska Koła zdecydowała o wniesieniu skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium RIO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Powyższe ma uzasadnienie w art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, z którego wynika, że rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące gminy, w tym rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 96 ust. 2 i art. 97 ust. 1, a także stanowisko zajęte w trybie art. 89, podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia. Natomiast zgodnie z treścią ust. 3 ww. art. 98 wynika, iż do złożenia skargi uprawniona jest gmina lub związek międzygminny, których interes prawny, uprawnienie albo kompetencja zostały naruszone. **Podstawą do wniesienia skargi jest uchwała lub zarządzenie organu, który podjął uchwałę lub zarządzenie albo którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze.**

Z powyższych względów przyjęcie niniejszej uchwały jest konieczne i uzasadnione